

INHOUD

3	De energie in onze parochie
4	Abrahamsdialoog 2016 in de Hofkerk
5	Muzikale begeleiding gezocht
6	Hofkerk inspiratiedag
7	Witte boekje
8	Voor u gelezen: In de stilte spreekt Hij ons aan
8	PingPongPakhuis
10	Hofkerk opgenomen in monumentaal boek
11	Website Hofkerk
11	Koffie ochtend
12	Hof der Verbeelding
12	Plan Nederland – Cycle 4 girls Vietnam
14	10 juni, op bezoek bij Sant'Egidio, Waterlooplein
14	Pelgrimeren in 2016
16	Unieke concertreeks in jaren 20 gebouwen
16	Van de voorzitter
18	Oproep: Vrijwilligers voor een schone kerk
18	Personalia
31	Colofon
32	Liturgiekalender

Het komende nummer van HOFNIEUWS zal verschijnen op:
woensdag 31 augustus 2016

Kopij voor dit nummer dient u in te leveren vóór:
maandag 15 augustus 2016

Kerkbijdragen:

t.n.v. RK Kerkbestuur Parochie HH Martelaren van Gorcum
Linnaeushof 94, 1098 KT Amsterdam.
IBAN NL 13 INGB 0000 1225 88

Stichting Restauratie Kanjermonument Hofkerk
Bankrekeningnummer: **IBAN NL 51 RABO 0334 4428 18**

DE ENERGIE IN ONZE PAROCHIE

En weer komt er een einde aan een seizoen, waarin veel is gebeurd. Net nadat u deze Hofnieuws ontvangt is er nog de parochie inspiratiedag op 5 juni. Wij hopen dat velen van u die dag willen mee maken. En daarna is er nog een avond over liturgie, 16 juni, waarop pastor Simon Evers de gespreksleiding in handen heeft. Maar daarna gaan we toch echt de vakantiemaanden tegemoet.

Met de inspiratiedag willen wij kijken naar hoe wij parochie zijn en aan het licht brengen hoeveel er op allerlei terreinen gebeurt. Ontmoeting, daar gaat het om op die dag. En het in gesprek komen met elkaar over die parochie die bij velen zo geliefd is. Hoe zouden wij die parochie willen omschrijven. Wat trekt ons zo aan in de Hofkerk? Hoe zien wij de toekomst, waarin veel zal veranderen. Er is ruimte om ons open te zingen, om meditatief bezig te zijn, en om met diaconie en schrijftalent bezig te zijn. Een dynamische, interactieve dag waar de energie van onze parochie voelbaar doorheen zal stromen; waar de Geest zal waaien!

Die energie is ook voelbaar in deze Hofnieuws. U leest o.a. dat er een PingPongPakhuis van vijf meter hoog in de kerk komt. Er is al eerder gezegd dat wij als parochie wegen willen zoeken om aan te sluiten bij wat er in de buurt gebeurt. Toen de stichting de Rode loper ons vroeg ruimte aan dit pakhuis te geven heeft er een goed gesprek plaats gevonden. Maar tenslotte stemden wij er in toe. Willen wij de kerk blijvend de toekomst in tillen, dan moeten er nieuwe wegen gezocht worden. Dit is een manier om in een week tijd vele kinderen met het gebouw kennis te laten maken.

Een ander artikel is het in memoriam van Ton Broerse voor Wim Noor die 17 mei overleed. Wim is één van die mensen die het grootste deel van zijn leven in de Watergraafsmeer woonde. En daarmee geven de woorden van Ton iets weer van de geschiedenis van dit bijzondere stukje Amsterdam. En van de verknochtheid van zovele parochianen aan deze parochie (en als katholiek voetballiefhebber eveneens aan 'FC De Meer', begrijp ik).

En dan leest u dat er een boek uitkomt van de 100 mooiste kerkinterieurs van Nederland. En de Hofkerk is één van die 100 kerken! We mogen er trots op zijn dat zij in dat boek terecht is gekomen. Het boek leert ons dat er een vereniging is van 'Beheerders van Monumentale Kerkgebouwen' (de VBMK) en een website: www.toekomstreligieuserfgoed.nl. Die website wil een platform zijn waar 'nieuws, kennis, discussie en samenwerking op het gebied van Religieus Erfgoed' wordt uitgewisseld.

Al die monumentale kerkgebouwen zoeken wegen om hun hoofd boven water te houden en een toekomst te garanderen. Maar dat zal niet gemakkelijk zijn. Dan is het goed wanneer er zo'n platform van 'lotgenoten' is, waar je kan uitwisselen en ideeën kan opdoen. Is er iemand die interesse heeft zich hiermee namens de Hofkerk bezig te houden, dan hoor ik dat graag!

Zo zijn er hier nog vele artikelen te vinden waarmee wij dit seizoen afsluiten.

Nu is het tijd voor vakantie, voor *vacare*, ontledigen. Zoals ik lees via internet: "In de mystiek is *vacare* een belangrijk begrip. Het betekent ontledigen: de kunst om je 'ik' te laten verdwijnen en open te zijn voor wat ontvangen wil worden. *Vacare* is ruimte maken voor iets dat niet een verlengstuk of een geprojecteerd beeld van onszelf is."

Afijn, misschien moeten we het maar gewoon bij vakantie houden. Gewoon ergens op een camping, in een huisje, aan het water of in het bos. In ieder geval even weg uit alle gebeurtenissen van iedere dag; een ander ritme.

Dat we geheel opgeladen aan het eind van augustus aan weer een nieuw seizoen mogen beginnen!

Dank aan alle vrijwilligers voor hun geweldige inzet!

Coen van Loon, diaken

Vakantie!

Zon zijn voor elkaar!

Uit het archief van Bond Zonder Naam, 1976

ABRAHAMSDIALOOG 2016 IN DE HOFKERK

Op dinsdagavond 10 mei organiseerde het Breed Interreligieus Overleg Amsterdam-Oost (BIO) samen met het Veiligheidspact tegen discriminatie en Dialoog in Actie de Abrahamsdialoog.

De Abrahamsdialoog is ontstaan vanuit de Hemelvaartsdialoog, een initiatief dat een aantal jaren geleden genomen werd door de Al Kabir moskee. Sindsdien heeft deze dialoog jaarlijks plaats op afwisselende plekken. Dit jaar voor het eerst in onze kerk. Ondergetekende was

eerder aanwezig bij de dialogen in bovengenoemde moskee en bij de Liberaal Joodse Gemeente.

Moslims, Christenen, Joden, Humanisten en andere Amsterdammers gingen in gesprek over de vier vrijheden van president Roosevelt.

Anne-Maria van Hilst van de Liberaal Joodse Gemeente opende de avond. De inleidingen op het thema waren van rabbijn Clary Rooda, imam Marzouk Aulad Abdellah en diaken Coen van Loon. Daarna ging men in groepen aan tafels in gesprek. De koffiebeuk was met ruim 60 deelnemers goed gevuld. Na afloop van de gesprekken vertelden de dialoogleiders de conclusie van het gesprek aan hun tafel.

Het voert te ver om hier inhoudelijk op in te gaan. Daarbij was ik zelf niet bij een dialooggesprek betrokken omdat ik gastheer was en meehielp met organiseren. Gelukkig was er ook de inzet van een aantal medeparochianen want organiseren doe je niet alleen. Mijn dank gaat dan ook uit naar hen.

Het was mooi om te zien dat deze avond verschillende mensen met uiteenlopende achtergronden bij elkaar bracht. De sfeer was uitstekend en onze gasten hebben ook met veel genoegen rondgekeken in onze mooie kerk. Enkele dames van de ABG-parochie verzorgden de catering en lieten ons genieten van heerlijke gerechten uit de Surinaamse keuken. Prachtig dat dit mogelijk is in onze kerk! Het gaf mij als parochiaan en lid van het BIO een warm gevoel.

René van Eunen

MUZIKALE BEGELEIDING GEZOCHT

Een kerkdienst houden zonder muzikale begeleiding is gewoon niet gezellig voor de kerkgangers en bovendien ook nog lastig voor de voorganger. Omdat mijn gitarist door ziekte helaas niet meer kan spelen, ben ik op zoek naar iemand die de muzikale begeleiding kan verzorgen van liedjes die tijdens mijn kerkdiensten in een kliniek voor psychiatrische patiënten worden gezongen. Het gaat om een viering die eens in de 6 à 7 weken op een zaterdagmiddag tussen 15.00 en 16.00 uur plaatsvindt in een Dagactiviteitencentrum in Amsterdam Z.O. Ken je iemand die dat graag zou willen doen of speel je zelf een instrument en wil je graag je talenten inzetten voor een bijzondere doelgroep, dan hoor ik dat graag.

Hartelijke groeten,
Renée Everard

tel.: 06-11092621. e-mail: renee.everard@arkin.nl

HOFKERK INSPIRATIEDAG

Op zondag 5 juni zal, na afloop van een feestelijke viering, de Hofkerk inspiratiedag gehouden worden. U bent allen van harte uitgenodigd.

Na de viering hebben wij eerst een gezamenlijke maaltijd en aansluitend willen wij elkaar inspireren met workshops en activiteiten.

Natuurlijk zal er ook ruimte zijn, om onder het genot van een drankje elkaar te ontmoeten. Omstreeks 16.00 uur sluiten we de dag af met een Vesperviering.

Welke workshops en activiteiten kunt u verwachten:

Masterclass zingen

Zangoefeningen en een lied instuderen onder leiding van *Godfried Jansen*. U heeft nu de kans om uw zangkunsten uit te proberen.

Dialogoel over Diaconie

Mirjam de Wit, René van Eunen en pastor Coen van Loon willen met u in gesprek over: Wat is Diaconie, wie is de doelgroep en welke activiteiten kan onze parochie ontplooien?

Creatief/meditatief schrijven

'Schrijf het van je af' zeggen ze wel eens.

Hoe doe je dat?

Door middel van enkele creatieve schrijfoefeningen neemt *Mariëtte Hilhorst* u graag mee op deze ontdekkingstocht.

Meditatie

In de stilte hoor je meer.

Onder leiding van *Roos Kuipers* kunt u ervaren wat meditatie kan betekenen.

Labyrint

Altijd al een labyrint willen lopen? Dit kan nu in de tuin van de kerk.

Ari van Buuren zal uitleggen wat het verschil is tussen een labyrint en een doolhof. En natuurlijk kunt u het labyrint gaan lopen.

Een levendige Ideeënbus

De pastoraatsgroep is benieuwd naar uw ideeën over thema's voor vieringen, gast- voorgangers of andere sprekers. *Janneke de Bruin* en *Frank de Haas* willen met u daarover in gesprek. Welke ideeën u ook heeft, u kunt het kwijt in de levendige ideeënbus.

De kerk door de ogen van de koster

Bert Hilhorst neemt u graag mee op een rondleiding door de kerk.

Om enigszins een idee te hebben voor hoeveel mensen wij een lunch moeten organiseren vragen wij of u zich wilt opgeven voor deze dag. Op 5 juni mag u bepalen welke workshops u wilt volgen.

Doet u mee? Schrijft u dan nu in via:

Hofkerkinspiratiedag@outlook.com of een briefje in de brievenbus van de pastorie. U kan natuurlijk ook een van de projectgroepleden aanspreken.

Ari van Buuren, Caspar van der Leeuw, Elly Woortmeijer, Janneke de Bruin, Mary Fluonia, Mirjam de Wit, René van Eunen en Mariëtte Hilhorst.

WITTE BOEKJE

Hoewel ik de nieuwe adressengids van de Hofkerk met de grootst mogelijke zorg heb proberen samen te stellen, is na verschijning toch helaas een aantal fouten aan het licht gekomen. De belangrijkste vermeld ik hieronder:

Het correcte e-mail adres van Ari van Buuren is:

avanbuuren2@upcmail.nl. Dit staat op één plaats niet juist vermeld.

Het juiste e-mail adres van Frank de Haas is:

f.haas@planet.nl dus met een punt na de f.

Het mobiele nummer van Henny Steggerda is 06-133.95.407 en het vaste tel. nummer van Minke Veenboer is gewijzigd in 020-2232663.

De gegevens van Jos Bakker van het Dames- en Herenkoor waren geheel fout. Zij luiden:

Bakker, Jos, tel. 693 71 14, Kramatplantsoen 246, 1095 LD

e-mail: rompingbear@hotmail.com

Tot slot woont Elly Woortmeijer nog steeds met mij samen op de Laplacestraat **58**.

Frans Woortmeijer

Voor u gelezen:

IN DE STILTE SPREEKT HIJ ONS AAN

Bidden is heel moeilijk, vooral als men niet meer weet hoe men moet bidden.

De stilte is het belangrijkste element. Gebedsmensen zijn mensen die de stilte liefhebben. Het gaat niet op dat wij ons in een inniger contact met God willen brengen, wanneer wij niet eerste een inwendige en uitwendige stilte geschapen hebben. Wij moeten onszelf wennen aan de stilte van de geest, van de ogen, van de tong.

God is een vriend van de stilte. Er is een grote nood in ons, die roept om God te vinden.

Maar wij kunnen Hem niet ontmoeten als wij niet alle gerucht, alle gejaagdheid hebben uitgeschakeld. De natuur, de bomen, de bloemen en het gras groeien in een diepe stilte. De sterren, de maan en de zon zetten in stilte hun tocht voort. Hoe meer wij in de stilte van het gebed ontvangen, hoe meer wij in ons actieve leven kunnen weggeven. De stilte geeft ons nieuwe ogen om de dingen anders te zien. Wij hebben écht behoefte aan diepe stilte, anders kunnen wij de harten niet raken.

Niet wat wij vertellen is essentieel, maar wat God ons te vertellen heeft en wat Hij wil dat wij vertellen.

Jezus wacht op ons steeds in stilte. In de stilte luistert Hij naar ons, hier zal Hij tot ons spreken. En hier zullen wij zijn stem vernemen. In stilte vinden wij nieuwe kracht en ware eenheid. Gods energie wordt de onze. Zo kunnen wij alles goed aan.

Moeder Teresa

PINGPONGPAKHUIS

De Stichting Kunsteducatie De Rode Loper op School' heeft aan onze parochie gevraagd of zij in onze kerk dit jaar het PingPongPakhuis mogen opbouwen. Omdat wij als parochie graag open willen zijn naar de buurt toe, is hierin toegestemd. Dit PingPongPakhuis is opgebouwd

uit modules die door kinderen zelf gemaakt zijn. Sinds eind maart is er op vijf scholen hieraan gewerkt o.l.v. Gerald Maurice.

Het Pakhuis wordt opgebouwd in de week van 30 mei. 9 juni is de officiële opening. In de week van 13 juni komen de schoolklassen zelf kijken. In de weekenden van 11 en 18 juni is de kerk open voor het publiek. Daarna wordt het pakhuis afgebroken.

Het PingPongPakhuis is bedacht door de kunstenaar Mark Bisschop. Hij heeft zijn atelier in de 2de Oosterparkstraat. Hij maakt kinetische kunst. Woensdag 11 mei bezocht pastor van Loon met kinderen van het Hofkinderkoor en van de Eerste Communie het atelier.

Twee van hen Chakeno en Camiel, hebben een verslag gemaakt van het bezoek.

Chakeno Boelijn, 8 jaar

Ik ben Chakeno en ik ben samen met mijn Communiegroep op woensdag 11 mei naar het atelier van meneer Mark Bisschop geweest. In het atelier zag ik een paar knikkerbanen.

Bij de eerste knikkerbaan moest je aan een touwtje trekken en toen kwam er een grote knikker en die rolde naar beneden en daardoor ging een theepot zogenaamd schenken in een kopje. Bij de tweede knikkerbaan gingen de knikkers alle kanten op en er ging ook een rad draaien.

Bij de derde knikkerbaan ging er een knikker rollen op een knopje waardoor er een deurtje open ging en toen ging de knikker verder rollen.

Bij de vierde gingen er ook weer allemaal knikkers door elkaar rollen en eentje ging door een looping heen. en een andere knikker rolde door naar het midden. Bij de laatste baan ging de meneer aan iets draaien waardoor er allemaal stokjes omhoog gingen en een grote knikker ging helemaal naar boven.

Ik vond het heel erg leuk en interessant. Dank u wel Pastor Coen voor deze leuke ervaring.

Chakeno

Camiel Kroes, 8 jaar

Uitje naar Art in Motion (Mark Bisschop)

We gingen met de kinderen van de communie en de kinderen van het kinderkoor naar een kunstenaar Mark Bisschop.

Hij vertelde ons wat een kunstenaar was. Hij zei dat hij zijn dromen wou laten uitkomen. Mark maakt hele mooie en grote knikkerbanen.

Als de knikker erin gaat weet hij niet waar deze uitkomt.

Ik vond ze heel mooi maar de allermooiste vond ik de theekop. Ik vond het heel leuk en wil graag nog een keer.

Camiel

AANKONDIGING

De Hofkerk opgenomen in monumentaal boek over het religieus erfgoed

Een vast onderdeel van onze vakantie in het buitenland is voor velen een bezoek aan een kerk.

Maar waarom doen we dat in eigen land niet? De rijkdom van het Nederlandse kerkinterieur is minstens zo indrukwekkend en heel divers. Kenmerkend is de middeleeuwse kerk met een protestantse inrichting. Maar we hebben ook barokke schuilkerken, uitbundig gedecoreerde negentiende-eeuwse katholieke kerken, en strakke naoorlogse kerkinterieurs. In alle perioden van onze bewogen geschiedenis zijn de beste kunstenaars, interieurarchitecten, beeldhouwers, houtsnijders en schilders ingeschakeld om onze kerken van binnen te verfraaien.

Museum Catharijneconvent, de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed en vele wetenschappelijke en kerkelijke partners geven deze schoonheid nu de aandacht die het verdient. In *Kerkinterieurs in Nederland* worden de 100 meest opmerkelijke kerkinterieurs belicht, verspreid over het land en in alle gezindten. De kerkinterieurs worden door meer dan 50 specialisten beschreven en zijn door fotograaf Arjan Bronkhorst subliem in beeld gebracht. *Kerkinterieurs in Nederland* is het nieuwe standaardwerk over het Nederlands kerkinterieur.

Kerkinterieurs in Nederland

Marc de Beyer, Eelco Beukers, Albert Reinstra, Pia Verhoeven; fotografie Arjan Bronkhorst

€ 49,95, ISBN 978 94 625 8126 5, NUR-code: 648,680

400 pagina's, gebonden 24,5 x 32 cm ca. 400 afbeeldingen in kleur.

Verschijnt: juni 2016. In samenwerking met Museum Catharijneconvent en Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed.

WEBSITE HOFKERK

Hoewel Hofnieuws (en tegenwoordig ook Saamhorig) de media zijn, waarmee het wel en wee uit de Martelaren verspreid wordt, kunnen we in deze twee papieren tijdschriften nooit actueel zijn. Enerzijds verschijnen ze maar een half dozijn keren per jaar, anderzijds is de inleverdatum van de kopij zo vroeg, dat recente gebeurtenissen geen plaats meer kunnen vinden.

Om in deze leemte te voorzien hebben we de website van de Hofkerk zodanig ingericht dat daar vrijwel dagelijks het meest recente nieuws uit de parochie op verschijnt. Ook kunt u er terecht voor de roosters van de vieringen, voor de agenda van concerten, open kerk en andere actuele zaken. Enkele preken die de aandacht hebben getrokken kunt u op de site teruglezen. En dit is nog maar een greep uit een grote hoeveelheid nieuwsfeiten die u op de website van de Hofkerk kunt vinden.

Alle reden om onze site (met enige regelmaat) te bezoeken. Een klein team, bestaande uit Tim Stok, Godfried Jansen en ondergetekende houdt de website up-to-date. Wij staan graag open voor op- en aanmerkingen.

Frans Woortmeijer

KOFFIE OCHTEND

Heeft u zin in 'n kopje koffie of thee en 'n praatje? Dan bent u iedere 3^e dinsdag van de maand van 10.00 – 12.00 uur van harte welkom in de pastorie, Linnaeushof 94.

De eerstvolgende koffie ochtend is 21 juni 2016. Dit is de laatste koffie ochtend van dit seizoen.

15 september openen we het nieuwe seizoen.

U bent van harte welkom!

Iedere maand draaien wij een film in de Zoetmulderzaal (pastorie) van onze kerk. I.v.m. filmrechten mogen wij geen filmtitels openbaar maken. Wilt u op de hoogte gehouden worden via email, stuur dan een email naar: hofderverbeelding@outlook.com.

Komende maand draait de laatste film van dit seizoen. Na de zomer starten we weer met een nieuwe serie films.

Donderdag 9 juni

Een Engelse film uit 1955 met in de hoofdrol Alec Guinness. Na de Tweede Wereldoorlog wordt een kardinaal gevangen genomen, omdat hij een verrader is van de nieuwe staat in een Oost-Europees land. Zijn ondervrager is een sadistische man die een vriendschap met de kardinaal voorwendt om hem zo vrijuit te laten spreken. In deze dubbele vriendschap gaan er maanden voorbij waarin de ondervrager allerlei ingenieuze trucs en wreedheden gebruikt om zijn doel te bereiken.

Vanaf 19.30 uur bent u welkom voor een kopje koffie of thee. De film start om 20.00 uur. Ari van Buuren gaat na afloop met de bezoekers over de film in gesprek en daarna is er gelegenheid tot napraten met elkaar onder het genot van een drankje.

Wij vragen een kostendekkende bijdrage van € 5,-. Wij vertonen de films in de Zoetmulderzaal. U kunt daarvoor de ingang van de pastorie aan de voorkant van de kerk bij het kerkplein gebruiken.

Wellicht tot ziens bij de filmavond.

Namens Hof der Verbeelding – Mirjam de Wit

PLAN NEDERLAND – CYCLE 4 GIRLS VIETNAM

Mijn reis naar Vietnam, wat een beleving.

Maandenlang keek ik uit naar de fietsreis die ik via Plan Nederland – Cycle 4 girls zou maken. Ik heb zoveel mogelijk geld opgehaald voor kansarme Vietnamese meisjes, en ik heb me lichamelijk voorbereid door meer te fietsen. Dit was mijn eerste reis buiten Europa, super spannend!

Met een groep van in totaal 25 vrouwen hebben we meer dan 300 kilometer gefietst door het noorden van Vietnam. Ook hebben we

meerdere projecten bezocht van Plan Nederland en hebben we allemaal ons eigen sponsormeisje ontmoet. Wat ik van dit avontuur vond? Als ik heel eerlijk ben, heb ik er een gemengd gevoel over.

Het was fantastisch om in Vietnam te zijn, de mooie natuur te zien, de cultuur en onze sponsormeisjes. De groep was leuk, ik had een heel leuk kamergenootje en het eten was erg lekker. Maar, de reis was zwaar. Eigenlijk iets te zwaar.

Wij gingen via reisorganisatie SNP en zij zeiden van te voren dat deze reis makkelijk te doen zou zijn voor iedereen die van fietsen houdt. Je hoefde er niet speciaal een topconditie voor te hebben. Nou, beste SNP: dit was niet het geval. Ik heb de 300 kilometer uitgereden, daar ben ik onwijs trots op, maar wat was het zwaar.

De vele hellingen zorgden ervoor dat velen van ons totaal uitgeput waren. We hadden geen moment wat vrije tijd, alles ging rap-rap door in hoog tempo. Opstaan, ontbijten, op de fiets, de hele dag fietsen met zware hellingen van soms meer dan 10%, in het hotel snel omkleden, eten, en dan uitgeput naar bed. Alleen op de dag van vertrek hadden we 1 à 2 uurtjes tijd voor onszelf. Dit heeft de pret wel wat gedrukt, ik kwam echt oververmoeid en ziek thuis en heb de eerste week bijna alleen maar geslapen.

Ik ben ontzettend blij dat ik deze reis gemaakt heb, maar ben wel wat teleurgesteld in hoe alles is verlopen. Het was bij elkaar allemaal wat te veel voor de 10 dagen die we daar hebben gepend. Laat ik het zo zeggen: ik heb enorm mijn best gedaan voor de kansarme meisjes daar! En ik ben blij dat ik hen op mijn manier heb kunnen helpen, mijn steentje heb kunnen bijdragen.

Dat had niet gekund zonder alle lieve sponsorbedragen die ik heb gekregen. Iedereen die mij heeft gesponsord, heeft gesteund en op mij vertrouwd: heel erg bedankt!

Of ik het nog een keer zou doen? Ja. Maar dan wel met meer tijd voor mezelf én een wat langere periode.

Liefs, Hanneke

10 JUNI

OP BEZOEK BIJ SANT'EGIDIO, WATERLOOPLEIN

In het najaar van 2014 hield pastor Colm Dekker van de Sant'Egidiobeweging een toespraak in onze kerk.

De Sant'Egidiobeweging is een jonge internationale beweging die zich bezighoudt met het welzijn van daklozen, armen, kinderen en vluchtelingen; kortom met de mensen die in onze ingewikkelde maatschappij in de knel kunnen raken.

De beweging heeft inmiddels in Nederland een paar vestigingen. Sinds juli 2014 is er ook een plek in Amsterdam: de Mozes en Aaronkerk aan het Waterlooplein en het naastgelegen Mozeshuis.

Van daaruit probeert men iets te betekenen voor de gemarginaliseerde mensen in onze stad.

Men wil vriendschap met de armen sluiten, maar ook door gebed en dialoog de vrede tussen mensen en volkeren bevorderen. Door daadwerkelijke hulp als brood uitdelen en taallessen te geven probeert men de thuislozen in Amsterdam te helpen.

Elk jaar kiest de ParochieVergadering een inspirerende plek in onze omgeving uit, om te bezoeken.

De leden van onze PV (maar ook andere geïnteresseerde parochianen) zijn op vrijdagavond 10 juni as. (aanvang 19.00 uur) hartelijk welkom in het Mozeshuis aan het Waterlooplein 205. Er zal enige uitleg gegeven worden over het werk van Sant'Egidio; er zal een kort avondgebed zijn en er worden die avond voedselpakketjes klaargemaakt.

Ton Broerse

PELGRIMEREN IN 2016

De afgelopen periode heeft u onder andere in Saamhorig en Hofnieuws kunnen lezen dat er binnen de gezamenlijke parochies van de Unie Clara en Franciscus de werkgroep pelgrimeren actief is.

Vanuit deze werkgroep staan er dit jaar twee pelgrimsreizen op het programma.

De eerste is een Reis naar Lourdes in de periode van 22 tot en met 27 september 2016 en de tweede is een reis naar Rome van 14 t/m 19 november 2016.

De reis naar Lourdes is een vliegreis welke vertrekt vanaf Maastricht airport. U wordt echter opgehaald vanaf een opstapplaats bij u in de

buurt. Deze geheel verzorgde reis is voor iedereen. Ook pelgrims met een beperking of extra zorg kunnen hier aan deel nemen.

Op het programma staan onder andere een viering bij de grot, de licht- en sacramentsprocessie, de Internationale mis op zondag, maar ook een fraaie stadswandeling.

Wij zullen als groep in een 3-sterren hotel verblijven met een eigen pastor en hotelleider. Diaken Han Hartog, zal deze reis pastoraal begeleiden.

De reis naar Rome is ook een vliegreis en vertrekt vanaf Schiphol. Deelname aan deze geheel verzorgde reis is voor pelgrims die goed ter been zijn. Tijdens deze reis staan er een aantal stadswandelingen op het programma. De vele bezienswaardigheden liggen op een redelijke loopafstand van elkaar.

Op dinsdag 15 november is er een viering in de Sint Pieter waarbij alle dan aanwezige Nederlandse pelgrims zich aansluiten. Na afloop van deze bijzondere viering zal paus Franciscus de Nederlandse Pelgrims toespreken.

Op woensdag 16 november is er de algemene audiëntie bij de Paus. Afhankelijk van de grootte van de groep wordt er bekeken of er een vaste hotelleider beschikbaar is.

Naast het bezoek aan de Sint Pieter staan onder andere het Pantheon, De Trevie-fontein, de San Clemente, de Maria Maggiore en De Sint Jan van Lateranen op het programma.

Voor uitgebreide informatie over beide reizen kunt u terecht bij: Jolanda Merks, tel.: 06 - 20 869 718, email: j.merks26@upcmail.nl en/of Bert Hilhorst, tel.: 06 – 50 634 435, email: bert.hilhorst@live.nl Daarnaast vindt u ook in de kerk een uitgebreide informatiefolder en inschrijfformulieren.

Wij hopen u natuurlijk op een van deze twee betekenisvolle reizen te mogen begroeten.

Namens de Werkgroep Pelgrimeren,
Bert Hilhorst, coördinator

UNIEKE CONCERTREEKS IN JAREN 20 GEBOUWEN

De jaren 20 van de vorige eeuw: artistieke revolutie, technische vooruitgang, maatschappelijke strijd. Roerige jaren die tot de verbeelding spreken.

In Amsterdam werden Plan West en Plan Zuid gerealiseerd. Kenmerkend voor deze uitbreidingswijken zijn de brede straten, pleinen en woonblokken in een nieuwe, expressieve stijl: de Amsterdamse School.

De Hofkerk is opgenomen in een reeks concerten, georganiseerd en gespeeld gedurende 2016 en 2017 door ensemble Lumaka en gasten.

We zijn trots op ons Rijksmonument dat in deze lijst opgenomen is!

Ensemble Lumaka neemt je mee naar de kenmerkende Amsterdamse gebouwen uit die tijd bij u in de buurt en laat daar horen hoe de muziek in die tijd klonk: exotisch, romantisch, avontuurlijk.

Het Ensemble Lumaka bestaat uit: Miriam Overlach harp, Jana Machalett fluit, Saskia Viersen viool, Martina Forni altviool, Charles Watt cello.

Waar en wanneer wordt er gespeeld?

24 april 2016	Jeruzalemkerk
20 mei 2016	Stedelijk Museum (speciaal concert bij de expositie "Wonen in de Amsterdamse School")
21 mei 2016	De Lairessestraat 37
25 juni 2016	Het Schip
10 september 2016	De Bazel
5 november 2016	De Dageraad
13 november 2016	Lab 111
16 december 2016	De Hofkerk (HH. Martelaren van Gorcum) opening van de Kerststallententoonstelling
25 maart 2017	Concertgemaal

Wilt u meer weten? Bezoek dan de website www.ensemblelumaka.com
Stichting Beheer Hofkerk

VAN DE VOORZITTER

Al lijkt het er qua weer niet altijd op, de zomer is aantocht: een periode van rust en bezinning. Zelf vind ik de diensten in de zomer altijd inspirerend: samen met een wat kleinere groep vieren en zingen samen ondersteund door een gelegenheidskoor. Komt u ook?

De afgelopen periode hebben we heel veel moois mogen beleven: van bijeenkomsten over diaconie, liturgie en business spiritualiteit tot

prachtige vieringen met de koren waaronder ook het vernieuwde kinderkoor onder leiding van Marcel Dobbelsteen.

Ik kijk in het bijzonder uit naar de Hofkerk inspiratiedag op 5 juni, met inspirerende activiteiten om elkaar en buurtgenoten op een nieuwe manier te leren kennen. Het middagprogramma begint om 13:00 uur met daarvoor een lunch. Doe mee en meldt u zich aan bij Hofkerkinspiratiedag@outlook.com of bij een van de bestuursleden.

Terugkijkend op de afgelopen maanden zijn er naast alle positieve zaken, ook weer een aantal overledenen te betreuren. Zonder anderen tekort te willen doen, wil ik Hilde Claas en Wim Noor noemen. Hilde Claas omdat zij zoveel heeft betekend met haar inzet voor een vernieuwende kerk. Hilde is lid van het Parochiebestuur geweest, was onderdeel van het LWM, vertegenwoordiger naar het BIO (Breed Interreligieus Overleg) en organisator van de filmavonden. Hilde was een inspirerende vrouw, we missen haar enorm.

Net zoals Wim Noor, die vele jaren de penningmeester was in het Parochiebestuur. Verderop in het Hofnieuws is er een memoriam waar zijn bijzondere inzet verder wordt beschreven. Ik herinner me Wim als iemand die buitengewoon loyaal was in zijn commitment naar de parochie. Onze parochie wordt voor een belangrijk deel gedragen door mensen die al tientallen jaren zich onbaatzuchtig inzetten. Voordat ik in het bestuur kwam, had ik altijd het idee dat een kerk zich vanzelf kon bedruipen met een Bisdom dat voor de financiën en onderhoud zou zorgen. Nu weet ik beter.

Het bestaan van onze parochie is niet vanzelfsprekend: zonder blijvende inzet en loyaliteit van parochianen is er geen kerk mogelijk. Daarom namens het Locatiebestuur: dank voor jullie inzet. En lezers die nog geen vrijwilliger zijn maar wel iets willen bijdragen: schroom niet en meldt u zich bij ons, bij een van de koren of andere groepen. Als u juist iets wil betekenen voor hulpbehoevenden, overweeg mee te doen met onze Diaconie activiteiten. Laat u zich leiden door de heilige geest en kies wat bij u past om Christus liefde in onze buurt en gemeenschap zichtbaar te maken.

Ik hoop u op een van de vieringen en activiteiten te ontmoeten en wens u alvast een mooie zomer toe.

Hartelijke groet,
Arthur Anderegg
e-mail: anderegg@xs4all.nl

OPROEP

VRIJWILLIGERS VOOR EEN SCHONE KERK

Elke tweede woensdag van de maand in de ochtend wordt onze kerk schoongemaakt door vrijwilligers. Er wordt gestofzuigd en gedweild tussen de banken en in de gangpaden, de verschillende kaars-standaards worden ontdaan van kaarsvet, het koper wordt ge-poetst enz. Momenteel is er nog een te klein groepje over om dit werk te doen, er blijft werk liggen. Het zou zo fijn zijn als er een paar mensen bereid zijn om mee te helpen! Vele handen maken immers licht werk!

Informatie kunt u vragen aan Kees de Haan, tel. 020-6921490 of Astrid Broerse, tel. 020-6941183.

U kunt zich opgeven bij de secretaris van de Stichting Beheer Hofkerk, Astrid Broerse, Galileïplantsoen 22, 1098NA Amsterdam
Mobiel: 06-13803044. E-mail: astridbroerse@kpnmail.nl

PERSONALIA

Onze overledenen:

Br. Wladimir (Henk van Heck) 86 jaar

In maart jl. kregen we vanuit Malawi het droeve bericht dat op 11 maart 2016 in Maryview br. Wladimir in zijn slaap was overleden. Een schok, we hadden niet gehoord dat hij ernstig ziek was, hoewel hij de laatste jaren steeds kwetsbaarder werd. Een mooie dood zo zonder ernstig ziekbed!

Broeder Henk van Heck heeft tot zijn 50ste jaar op het doveninstituut in St. Michielsgestel gestaan en werd in 1980 als laatste Nederlandse broeder van Maastricht als coördinator in het dovenonderwijs naar Malawi gestuurd, waar destijds nog drie oudere Nederlandse en een aantal jonge Malawiaanse broeders in opleiding en leken werkzaam waren. Br. Henk bouwde nog een derde doveninstituut.

Hij had een enorme staat van dienst en was tot aan het einde van zijn leven spil en vraagbaak in een web van de dovenscholen, in de congregatie in Malawi, bij de overheid en bij de gewone mensen.

De inkomsten voor de scholen werden langzamerhand minder en minder, de Malawiaanse overheid gaf/had bijna geen geld meer (de brs waren al blij als ze met het beetje de elektriciteitsrekening konden betalen). Hij bedelde bij ngo's en grote bedrijven in binnen- en buitenland om begrotingen voor nieuwbouw en onderhoud van zoveel projecten rond te krijgen, een hels karwei. Als hij in Nederland was, was er altijd wel een bedrijf waar Cas hem naar toebracht.

Binnen afzienbare tijd heeft hij zich het Chichewa eigen gemaakt, hij sprak de taal vloeiend. In het begin liep hij de hele dag met een opnameapparaatje dat hij 's avonds afluisterde. De Malawianen voelde zich bij hem op zijn gemak. Stervenden vroegen hem met hen te bidden, hij was immers ook een man van de kerk, zeiden ze.

In zijn vrije tijd trok hij zich het lot van de straatarme en zieke mensen aan. Hij liep vele tientallen kilometers per week om ze te bezoeken. Hij kon het niet alleen aan en zette in zijn omgeving een vrijwilligersorganisatie op van betrouwbare mensen -thuiszorg genoemd- die hem terzijde stonden. Een Nederlandse vrouwelijke arts/religieuze riep alle kloosteroversten hiertoe op, de medische wereld had (nog) geen antwoord op hiv/aids. De patiënten werden zonder medicatie uit de ziekenhuizen ontslagen en stierven een verschrikkelijke dood.

Dat voorzag de dokter en Wlad trok zich hun lot aan. De epidemie had intussen in volle hevigheid toegeslagen. Bijna overal stierven de ouders en een groot deel van het kader in de maatschappij. Er waren nog bijna alleen kinderen en grootouders. De grootmoeders waren de heldinnen. Zij zorgden voor de kleinkinderen, vaak uit diverse gezinnen, vaak wel voor 7 kinderen. De nood was hoog. Met name Henk van Heck en Thomas Lechner waren de grote ondersteuners vanuit de congregatie. Tom woonde als enige mannelijke provinciaal overste de vergaderingen bij die leidden tot genoemde thuiszorg.

Onderwijl bedelde Henk in Nederland bij vrienden en bekenden om hem financieel te ondersteunen in dit armenproject. Voor de stichting Lechner-Malawi was gesticht ondersteunden onze parochie, vrienden en familie sinds 1998 de broeders al op velerlei terrein waar de gemeenschappen van de broeders in Maryview, Mitengo, Mzedi met hun scholen en hulpprogramma's, de armen en zieken, de wezen, schoolgelden, voedsel bij hongersnoden deel uitmaakten. Het leven van de broeders was helpen, helpen nog eens helpen, ondersteund door hun achterban.

Een van de fijnste hulpprogramma's was het jaarlijkse kerstfeest voor de weeskinderen. Daarvoor kregen wij in Amsterdam ook elk jaar een bedelbrief. Onze stichting deed mee. Zo'n 1000 kinderen hadden de dag van het jaar, waar ze maanden naar uitkeken. Ze kregen een maaltijd: een schep rijst, een lepel kool, een stukje kip en een flesje fris. Heel wat kinderen brachten een plastic bakje mee en deden daar de helft van hun eten in. Voor agogo, voor oma. Ook het flesje fris werd met haar gedeeld en overgegoten in een plastic flesje. Er was een soort feestprogramma, er werd gedanst, gezongen, toneelgespeeld enz. Zeker werd ook gewezen op de gevaren van hiv/aids.

Het afscheid en de begrafenis van Br. Wladimir was in onze ogen ongekend. Toen de dode in Maryview aankwam werd hij verwelkomd door gezang van diverse koren. De mensen konden afscheid nemen en stonden in lange rijen. Ze treurden, weenden, huilden.

Uit de mail van Margriet Sacranie (vml. Ned. consul):

Er waren twee bisschoppen en een hele mooie groep geestelijken maar vooral heel veel mensen "uit de buurt". De eerste die heel mooi sprak was Pascal (de vorige provinciale overste). Ook aartsbisschop Msosa sprak heel mooi en noemde Wlad als voorbeeld en zei zoiets als: "Malawi zou er in de toekomst beter uit kunnen zien, als iedereen met mensen in nood meeleeftde ... zoals Wlad ... en hij noemde al zijn goede werk. Prachtig.

Er werden op zondagmiddag en -avond twee missen gelezen, waarin Br. Wladimir op waardige wijze werd herdacht. De preek begon met de gezongen woorden: 'Wat je voor de minste der mijnen hebt gedaan, heb je aan mij gedaan'. De mensen vervolgden spontaan: 'Toen ik honger had gaf u mij te eten, toen ik dorst had gaf u mij te drinken. Kom nu binnen in het huis van mijn Vader'. Toen de voorganger zei: 'De dood van Br. Wladimir is de dood van velen Yeyeyeye, stemden de mensen hardgrondig in'.

Gedurende de hele nacht door werd er door diverse groepen gewaakt, gebeden en gezongen. De derde Viering werd de volgende ochtend gehouden. Margriet Sacranie legde bloemen bij de kist uit naam van de Nederlandse community, maar ook namens alle vrienden in Nederland en zei dat we geweldig trots waren op Wladimir en dat de koningin van Nederland hem een erkenning had gegeven ...

Margriet schrijft verder: In de loop van de dag reden drie vrachtwagens en circa 30 auto's naar Mzedi. Daar stond de kleine begraafplaats al vol. Het was best ontroerend om te zien hoe al die vrouwen met hun paarse hoofddoekjes als bloemetjes op het gras zaten en de gefilterde zonnestralen op de mensen schenen. Ik heb een hand op het graf

gelegd met lieve groeten van familie en vrienden in Nederland! We zijn toen vrij snel weggegaan en waren om 4 uur thuis. Het was een heel waardig en mooi afscheid. Het was zijn dag! Ik ben blij dat hij in Malawi is begraven, het hoorde zo helemaal bij hem. (AL)

Herinneringen aan Wim Noor 76 jaar

Na een lange periode van ziekte en behandelingen is op 17 mei jl. Wim Noor op 76-jarige leeftijd overleden.

Wim werd geboren in een traditioneel katholiek gezin in de Watergraafsmeer. Hij groeide op in de Laplacestraat, bezocht de parochiescholen op de Linnaeushof en volgde de middelbare school. Later ging hij bij op kantoor bij de Maggi-fabrieken werken.

Zijn grote passie was echter voetbal. Hij werd, zoals menig katholiek voetballiefhebber in onze buurt, lid van De Meer. Daar had hij zijn vriendengroep. Al gauw werd hij gevraagd in het bestuur van de club en zo heeft hij tientallen jaren de functies van penningmeester en secretaris vervuld.

Hij was medeoprichter van de zaterdagvoetbalafdeling; later kwam daar de tennisafdeling nog bij.

In 1969 leerde ik Wim kennen, omdat ik toen met enkele vrienden uit Amsterdam-west een voetbalclub zocht. De inschrijfformulieren moesten bezorgd worden bij een zekere W.J.J. Noor in de Laplacestraat. Een voor mij onbekende straat ergens diep in Oost. Bij het afgeven van de formulieren kon ik niet bevroeden dat dit een begin was van een langdurige band met Wim. Het voetballen bij de Meer was een plezier en in de oude sportkantine kwam ik Wim en andere bekende De Meerleden en -bestuurders regelmatig tegen.

Toevalligerwijs kregen mijn vrouw en ik enkele jaren later een woning aangeboden in de Laplacestraat. Het bleek de bovenwoning bij de familie Noor te zijn: Wim woonde in het benedenhuis met z'n moeder. Meer dan twintig jaar zijn wij met een prettige verstandhouding elkaars burens geweest. Burenoverlast hebben we elkaar nauwelijks bezorgd, of het moet enig verbouwlawaai van mijn kant geweest zijn, of een overgekookt melkpannetje van moeder Noor. We kwamen elkaar niet alleen als burens tegen, maar wij zagen elkaar ook in de parochiekerk van de 'Martelaren'.

Toen mevrouw Noor wegens hoge ouderdom in St. Jacob ging wonen, bleef Wim alleen achter in de grote benedenwoning. Maar al snel leerde hij Ineke kennen. Na verloop van tijd trouwden ze en verhuisden daarna naar Weesp, later naar Laren.

Ondanks deze verhuizingen bleef Wim zijn Watergraafsmeerse parochiekerk en zijn voetbalclub trouw. In de kerk ging hij assisteren bij het kosterswerk en was tevens collectant.

Weer later trad hij toe tot het parochiebestuur en werd penningmeester, een vertrouwde bestuurstaak voor hem. Toen ik in 2008 tot het parochiebestuur toetrad, kreeg ik op andere wijze met Wim te maken en leerde zo zijn bestuurlijke kwaliteiten kennen.

Wim bleek een secure en precieze penningmeester. Hij had zijn zaakjes op tijd voor elkaar en voerde de dingen uit die hij beloofde. Zo hebben we een jaar of zeven aan één bestuurstafel plezierig samengewerkt.

Helaas werd Wim ernstig ziek. Daardoor moest hij vergaderingen laten schieten, maar zodra hij kon was hij weer van de partij. De laatste tijd liet zijn ijzersterke voetbalconditie hem steeds meer in de steek. Wim moest het zeer rustig aan doen en kreeg thuishulp. Begin mei bezochten wij hem nog. Hij bleek nog zeer geïnteresseerd in het wel en wee van de parochie en hij vertelde vol heimwee over zijn mooie tijd met zijn voetbalmakkers van De Meer.

Op 23 mei hebben wij Wim uitgedragen vanuit zijn geliefde parochiekerk. Wij herdachten Wim als een zeer trouwe parochiaan, ereclublid van De Meer, toegewijde penningmeester en sympathieke buurman.

namens het bestuur, Ton Broerse

Roos Vaal – van Deursen 89 jaar

Geboren in Hengstdijk, Zeeuws Vlaanderen, een landje apart. Als 2e dochter in een gezin van 8 kinderen. Zeeland is altijd een bijzondere plek gebleven. Haar geboortegrond.

Ze hadden het niet rijk, maar goed met elkaar. Ze woonden daar zo mooi aan het Vogelfort, aan dat prachtige water de Vogel.

Al vroeg moest er op het land meegewerkt worden. En vanaf 12 jaar dienen. In dienst bij anderen. Een opleiding heeft ze niet gehad. Dat was niet voor haar weggelegd.

Toen ze 18 jaar was wilde ze al stoppen met werken. Ze zei tegen haar vader: ik heb genoeg gewerkt. Ze wist toen nog niet dat ze nog jaaraan hard zou werken.

Op de kermis ontmoette zij Joost Vaal. Samen met Joost kwam zij in 1952 naar Amsterdam. Een heel ingrijpende verhuizing voor die tijd: van het platteland naar de grote stad. Haar familie moeten achterlaten en zeker haar moeder was zwaar voor een familiemens als Roos. Uit de armoede vandaan trokken zij naar het onbekende, om te leven als

bescheiden mensen te midden van de branieschoppers van Amsterdam. Ze begonnen een kruidenierszaak met melkwijk in de Riouwstraat. Zij slaagden. Zij hebben het goed gedaan, zij hebben het goed gehad. Zij stichtten een mooi gezin, vier kinderen kregen zij: Stan, Theo, Mieke en Susan. 'Mijn ouders zijn met niets begonnen, wij zijn niets te kort gekomen. We hebben het goed gehad.'

Een grote klap was dat Joost ziek werd. Hij stierf in 1994. Tot haar laatste dag heeft ze hem gemist. Roos hield van het leven, ze wilde leven, meer dan het plekje van haar eigen huis had ze eigenlijk niet nodig. 'Uiteten? Ik eet thuis ook lekker. De bossen in? In de tuin zie ik ook de bomen'. Zittend in haar grote stoel was ze tevreden. Zelfs in het Flevohuis, ze miste haar huis, ze wist niet wat haar toekomst zijn zou, 'wil je nog wel verder?', 'Ja, ik wil heel graag leven'. En dan hoop je zo, dat er ergens voor haar nog een mooi plekje zijn zou. Helaas het kwam niet goed. Opeens ging het heel snel, de dood was een verlossing. Ze hoefde zich geen zorgen meer te maken om een andere plek. Die werd haar gegeven. Bij allen, die haar waren voorgedaan. Met krachtige stem zong Stan: "We'll meet again." (N. Essen)

Bep Vendrik–Goedemans 93 jaar

Bijna 9 jaar overleefde Bep Jan, 58 jaar waren zij getrouwd. Hij was altijd bij haar.

Elke dag stak zij voor hem een lichtje op en als ze naar bed ging, streelde ze zijn foto.

Lang ging het goed met haar. Groots mocht ze haar 90ste verjaardag vieren. Maar de laatste jaren vielen haar zwaar. Doortje, haar zus, stierf, en hoe verdrietig, Adrie, haar schoonzoon.

Het liefst wilde ze ook zelf naar boven. Lang stond ze in de wachtrij.

De dood was voor Bep een verlossing. 'Ik ben dankbaar voor mijn leven'.

Bep kwam uit de Jordaan. Bij haar in de buurt woonde Jan Vendrik, die lange jongen van de gracht. Maar op vakantie in Dongen zag zij meer in hem, het raakte aan, zes jaar hadden ze verkering, toen trouwden zij en gingen wonen boven de woning van Jans ouders. Vijf kinderen kregen zij. Ruud, en na hem volgden vier meisjes: Erna, Lydia, Thea en Maria.

In 1963 begon hun woning te verzakken en moesten zij hun huis verlaten. De Watergraafsmeer hield zijn adem in: een Jordanees gezin met vijf kinderen. Passen die wel bij ons? Zij zouden hen nooit meer willen missen. Jan en Bep voelden zich thuis in de Bunsenstraat. 'Hier willen wij nooit meer weg'. En zo was het. Toen Jan gestorven was, viel er voor Bep heel veel weg. Hoe belangrijk was voor haar haar huis,

waar alles herinnerde aan hun samen, maar ook hoe gehecht was ze aan de burens, aan de buurt, hoe voelde zij zich hier thuis.

Jan en Bep hadden samen een mooi leven. Zij leefden voor hun kinderen. 'Mams was bezorgd en beschermend, bij onweer wilde ze iedereen bij elkaar hebben, (ze was bang voor brand) en Ruud haalde ons dan uit bed en bracht ons bij paps en mams op het grote bed, tot onweer voorbij was'. En hoe blij was ze, als de vakanties voorbij waren, en iedereen weer veilig thuis was. Maar de kinderen trokken wel het huis uit. En hoe gelukkig waren Jan en Bep met de komst van de kleinkinderen. Trots kon oma mij vertellen, hoe het hen ging, ja, dat het hen goed ging.

Bijzondere vermelding verdient de Zonnebloem. Samen met de Meijers brachten zij nieuw leven in de Zonnebloemafdeling Frankendael. Jan werd penningmeester, Bep bezoeker. Met heel veel liefde stonden zij klaar voor zieke en oudere mensen.

Jij kunt een schouder zijn voor de mens in verdriet en verlorenheid.

Jij kunt een licht zijn voor een mens struikelend in donker.

Jij kunt een arm zijn om een mens heen in de kou.

Bep wist: Jan wacht op mij. Moge zij nu die arm om haar heen weer voelen. (N. Essen)

Fons van den Eeckhout 89 jaar

Op Goede vrijdag hield ik de eerste Paasviering in het nieuwe verpleeghuis Oostpoort. Nog niet zo heel lang verzorgde ik rond de grote feestdagen communievieringen in het Willem Dreeshuis. Maar daar waren de bewoners vertrokken. Een aantal van hen woonde nu in Oostpoort. Voorbereiden hoefde ik de viering niet, want Fons van den Eeckhout was er. Mooier dan hij kon ik niet vertellen over kerstmis, Maria, as-woensdag, de goede week. Ik gaf hem het woord en iedereen hing aan zijn lippen. Wat een schrik, dat ik hoorde, dat Fons niet aanwezig was. Hij was getroffen door een herseninfarct. Hoe vertel ik nu wat Pasen is? Wie helpt me?

Toen hoorde ik het verhaal van Fons.

Hij had een onbekende kant. Van kinds af aan verlangde hij ernaar vrouw te zijn. Stiekem trok hij de jurken van zijn zus aan. Toen hij 18 was, pasten ze niet meer.

Hij trouwde niet, bleef thuis bij zijn moeder en woonde met zijn broer Herman in de Herschelstraat. Zondagmorgen stapten zij op de tram naar de Krijtberg. Het lukte me niet om Fons op het Dames- en Herenkor te krijgen, hoe ik zijn stem ook prees.

Over zijn geheim sprak hij niet, totdat hij in het W. Dreeshuis kwam wonen. De geestelijke verzorger Anton Koolwijk hield een gespreks-

groep over wat nou eigenlijk normaal is. Leven we op de manier zoals we echt willen of leven we, omdat het zo hoort? Nee, hij was geen travestiet. Nee, hij verlangde ook niet naar een ander lichaam. Maar als vrouw voelde hij zich hemels. Ultiem gelukkig.

Voor Fons werd het Pasen. Het was nu of nooit. Hij koos voor de vrijheid, voor zijn kwetsbaarheid, voor het vreemde in hem zelf. Neen, gekruisigd werd hij niet. Hij mocht gezien worden. Hij mocht opstaan. De medewerkers van het Dreeshuis waren positief. Zij hielpen hem met aankleden en opmaken en in oktober was het zover. Fons maakte zich bekend als Anita.

Sommige bewoners dachten dat er een nieuwe bewoner aanschoof. Anderen vonden het maar verwarrend: alleen als mannen mannen blijven, is overzicht mogelijk. Weer anderen waren zeer positief: Goed zo jongen! Wees toch jezelf en gelukkig. En dat was Anita. Dolgelukkig. Hemels! Een boeket bloemen namens het huis bezegelde dit geluk. Hoe jammer is het, dat hij maar kort van zijn coming-out heeft mogen genieten.

Maar al was hij er niet bij, ook nu kon niemand dan Fons ons zo vertellen wat Pasen is. Trek weg uit angstland. Dode, dode, leef!! Delf mijn gezicht op. Maak mij mooi. Fons stierf op 2^e paasdag. De hemel was al voor hem opengegaan.

N.B.

Het verzorgingshuis Willem Dreeshuis in Amsterdam-Oost is op woensdag 6 april 2016 officieel gesloten. De sluiting van het Willem Dreeshuis kenmerkt de overgang van verzorgingsstaat naar participatiemaatschappij. Het gedachtengoed van Drees: 'een goede oude dag hebben' en de naam Willem Drees blijven voortbestaan. Het onlangs in gebruik genomen Amstelringhuis in Oostpoort krijgt de naam 'Amstelring Wooncentrum Willem Drees'. Dit tot grote vreugde van bewoners, medewerkers en vele andere betrokkenen. (N. Essen)

Ton van der Borgh 78 jaar

Een paar jaar geleden kwam hij op de pastorie om zijn uitvaart te bespreken. Hij was een man alleen en vond het fijn voor de familie als alles maar geregeld was. Ik zag hem een enkele keer hier in de kerk, dacht dat hij een broeder of pater was. Niet slecht gezien.

Hij was het 9de kind uit een katholiek gezin van 11 kinderen. Zij woonden in Posterholt vlak bij Roermond. Ton was nieuwsgierig en snuffelde graag in van alles, vooral in boeken. Tijdens deze afzonderingen kreeg hij contact met energievelden welke hij toen als normaal en reëel ervaarde. Later kwamen deze in een ander perspectief te staan. Ton verdiende wat bijsturing, wilde hij niet als zonderling door het leven

gaan. Hij praatte veel tegen dieren, bomen en vaak willekeurige voorwerpen. Zijn eerste kerkboekje wat hij kreeg, dat was bij zijn 1ste communie, beleefde hij als een roman.

Ton beseftte al vroeg dat hij een ander leven zou gaan leiden dan zijn ouders, zussen en broers. Neen, zijn leven zou bestemd zijn om niet voor zich zelf te leven, maar om anderen proberen gelukkig te maken. Priester wilde hij worden. Maar op het seminarie van de Passionisten voelde hij zich niet vrij. Hij keerde naar huis terug, tot groot verdriet van zijn vader. Hij werd getest. Hij zou geschikt zijn als welzijnswerker. Dat werd hij. Hij trouwde en werd vader van drie kinderen. Zijn vrouw had het steeds minder naar haar zin in het Zuiden. Zo verhuisden zij naar Noord-Holland.

Voor Ton brak toen, en zijn directe omgeving had daar heel erg mee te maken, een onzekere, moeilijke en een zoekende periode aan.

Gevoelens van onmacht over zijn geaardheid. Zoeken naar zijn identiteit. Uiteindelijk kon een scheiding niet uitblijven. Hij vertrok weer naar Limburg en werd maatschappelijk werker in Meerssen.

Zijn cliënten liepen met hem weg. Ton ging tot het gaatje voor zijn cliënten bij alle relevante instellingen. Beetje bij beetje kwam het vertrouwen bij Ton terug.

Hij ging cursussen astrologie, numerologie en handlijnkunde volgen welke later in zijn leven zo belangrijk voor hem werden. Bij de diploma-uitreiking van HBO-maatschappelijk werk waren zijn kinderen aanwezig. Broers en zussen kwamen weer nader tot hem. Hoe goed deed dat Ton.

In de jaren tachtig kreeg hij lichamelijke klachten. Het gevolg was dat hij werd afgekeurd voor zijn werk. Om dichterbij zijn kinderen te wonen, kwam hij uiteindelijk terecht in Amsterdam. Ton kocht een tuinhuisje vlakbij de Arena. Op deze plek heeft hij veel vertoefd en kon hij genieten van zijn tuintje, vogels en bloemen. Het was een plek waar hij zich graag terugtrok. Zijn werk als numeroloog werd zijn leven. Voor hem een hobby, voor de cliënten van Ton een zegen. Van heinde en verre wisten zij de Landbouwstraat te vinden.

Ton maakte geen horoscoop, maar een numeroscoop. Ieder mens heeft een bestemmingsgetal, het getal dat u vertelt wie u bent, wie u zou willen zijn en wat uw lessen zijn om dat te bereiken.

Zijn grote liefde Theo ontmoette hij ruim twee jaar voor hij overleed. Theo heeft in deze periode enorm veel voor hem betekend en hem ook verzorgd en begeleid toen hij ernstig ziek werd.

Ik bezocht hem vanaf die periode en bracht hem de H. Communie. Vroom prevelde Ton dan in het Latijn het confiteor. Het 'mea culpa,

mea maxima culpa' kende ik nog. Moge hij een fijne plek gekregen hebben in het Hemelse Paradijs. (N. Essen)

André van 't Erve 88 jaar

Woensdagmiddag 27 januari had ik met André afgesproken om weer eens wat bij te praten.

Hij had genoten van de reünie van de Balken, Toos haar familie, die afgelopen zondag.

In de kerk was het mooi, 'we werden wel vier keer genoemd', en thuis kende de gezelligheid geen tijd. Dorien schonk een borreltje in. Neen, de Florijn kon hij nergens meer krijgen, maar deze zal ook wel smaken. Het ging hem goed. Met de hulp van de kinderen, en van de vrienden, die hem zo af en toe uitnodigden om te komen eten, was het leven goed. 'Ja, ik was zelfs nog uitgenodigd bij de wandelclub. Ik had me daar allang afgemeld, want wandelen, dat gaat niet meer, maar de voorzitter zei: Jij eet mee! Erelid! Dat is toch mooi'. Zo praatten we. Het deed André goed. Je mag altijd komen. Het was zijn laatste gesprek. De volgende ochtend bleven de gordijnen dicht. André had die nacht een hersenbloeding gehad, een zware.

Hij werd geboren in Vaassen, in een groot gezin van negen kinderen. Een hecht gezin. De familieband was André altijd dierbaar. Hij moest in militaire dienst. Naar Indië moest hij, naar Celebes. Hij vertelde, dat hij daar een mooie tijd gekend had. Er werd niet gevochten. Met een vrachtauto foerageerden zij de stad, en iedereen mocht meeliften, de mensen namen van alles mee om op de markt te verkopen. Na 2,5 jaar mocht hij naar huis. 'Ik miste de schitterende natuur wel, zei André, en de nasi'.

Hij had verkering met Toos Balk. Hij kende haar, zoals je ieder op zo'n dorp wel kent, maar op een dansavond raakte het aan. André wilde echter bij de politie en moest voor zijn opleiding naar Amsterdam. Ga je mee, Toos? Na veel wikken en wegen trok ook Toos naar Amsterdam. In 1956 trouwden zij voor de wet, want dan kon je een woning krijgen. En in '58 trouwden ze echt, voor de kerk. Ze kregen vijf kinderen en een woning op de Linnaeushof. De kinderen hadden een gelukkige jeugd. Hoe graag gingen de stadskinderen naar buiten, naar de boerderij van oma.

André werd brigadier en werkte tot zijn pensioen bij het bureau IJtunnel. Hij had een goede tijd bij de politie. Hij genoot van de collegialiteit, en van het samenwerken met jonge mensen. Nooit vergat hij die avond, dat hij naar het Tropeninstituut moest. Een busje was uit de bocht gevlogen, het water in. Zes doden. Verschrikkelijk.

André werd geen stadsmens. Twee tuinen had hij te verzorgen. Eén op Klein Dantzig, een aangeharkte tuin, waar regels bestonden en waar ook Toos kwam, maar ook één op de Wenckebach, waar Toos niet kwam.

Maar op deze tuin, langs de spoorlijn aan de Wenckebachweg, naast het clubgebouw van de Hells Angels, met wie hij op goede voet stond – een beetje raar als brigadier van politie zou je denken-; op deze tuin vond hij Zijn Vrije Ruimte. Hij, de boerenzoon van het Veluwe platteland, die een ander leven gekozen had, hier, op deze haast anarchistische tuin vond hij de Vrije Ruimte die hij nodig had. Die ieder mens wellicht wel een beetje nodig heeft. Om zichzelf te zijn, onaantastbaar te zijn. Hij, om zijn boerenwortels te kunnen combineren met zijn drukke stadse werk en gezin. Misschien wel om in het reine te komen met zijn leven zoals zich dat ontwikkeld had. Hier hield hij kippen, verbouwde hij groenten waar het hele gezin van at. Hier kon je hem zien staan. In zijn groene oase. Op zijn kleine brandende mesthoop, met ontbloot bovenlijf. Een sigaret in zijn mond. Temidden van enorme hoeveelheden..... rommel. Maar zei niet tegen hem dat het rómmel was, dan werd hij kwaad. Het was namelijk de luxe inrichting van Zijn Kóstbare Vrije Ruimte.

André en Toos hadden samen een mooi leven. ‘Wij hebben het samen goed gehad, 56 jaar’, zei Toos. Met één grote zwarte bladzijde daarin: de dood van Peter, hun schoonzoon, die als een zoon was. Toen kwam er opnieuw zo’n groot verdriet: de dood van Toos. André zei, dat het hem goed ging, maar zonder haar was hij een verloren man. Hij klaagde niet. Hij claimde je niet. Hij was blij met elk bezoekje... De volgende ochtend bleven de gordijnen dicht.

Het is moeilijk hoopvol te zijn voor een zieke van wie je weet, hij redt het niet.

Je streelt zijn wangen, ziet zijn ogen, je bent bevangen door verdriet.

Je accepteert het einde, dat toch nog plotseling kwam.

Omdat het niet alleen zijn leven, maar ook zijn lijden overnam.

(N. Essen)

Jan Meijerrathken 90 jaar

Meijerrathken. Duidelijk een Duitse naam. In Duitsland woonden de Meijerrathkens. Maar een zal iets op zijn kerfstok gehad hebben en de grens zijn overgestoken. Zo kwamen ze ook hier. In Arnhem.

1944 de slag om Arnhem. Jan was toen 19. Iedereen op de vlucht voor bombardementen.

Jans familie trok naar Friesland, naar Donkerbroek. Zijn oom en tante zaten bij de Postma's, een groot gezin van acht kinderen, onder wie

Ymkje. Daar was het gezellig. Dat vond Jan ook. Hij ging er graag heen. Het was geen liefde op het eerste gezicht. Als iemand Ymkje gezegd zou hebben, dat die haar man zou worden, zou ze er hard om gelachen hebben. Maar het was wel zo. Het raakte aan.

Toen de oorlog voorbij was, keerde Jan op een fiets zonder banden terug naar Arnhem. Heel de stad lag in puin, ook zijn ouderlijk huis. Met dank aan een vriend kreeg hij het voor elkaar dat ook Ymkje naar Arnhem kon komen. Met een vrachtwagen kon ze meerijden. Toen zag ze Arnhem. Alles kapot. Waar ben ik aan begonnen?

In 1950 trouwden zij. Afgelopen jaar waren Jan en Ymkje 65 jaar getrouwd. *Waar werd oprechter trouw dan tussen man en vrouw ter wereld ooit gevonden?* Zij kregen drie zonen: Jan, Hans en Frans. Jan werkte bij het Gak. Hij werd gevraagd naar het kantoor in Amsterdam te komen. Het was 1967. Dankzij een woningruil kregen zij het huis in de Hollemanstraat. Moeder had nooit gedacht, dat zij zo'n leuke woning in Amsterdam zouden krijgen, een eengezinswoning met een tuintje, in een rustige buurt met de kerk, de Christus Koning, om de hoek.

Ze hebben hier heerlijk gewoond. Het hele gezin voelde zich direct thuis in Amsterdam. De jongens vlogen uit. En blij waren Jan en Ymkje dat zij opa en oma werden van Martin en Stefanie.

Lang hebben Jan en Ymkje mogen genieten van hun oude dag. 'Wij verveelden ons nooit'.

Altijd stond er mooie klassieke muziek op, ieder had zijn eigen puzzelboekje en samen losten zij de moeilijkste puzzels op, en tweemaal per jaar gingen ze op vakantie, altijd naar Duitsland. Daar was het zo mooi.

Dankbaar waren ze, dat ze zo lang bij elkaar mochten blijven, in lief en leed, in gezondheid maar ook in ziekte. Want die trof hen beiden. De naam 'Meijerrathken' was in de ziekenhuizen welbekend. Maar met zoon Jan in de buurt konden zij lang in hun woning blijven. Ze werden brozer en brozer, tot het niet meer ging.

Samen in het Flevohuis, samen in het Ingenhouszhof, samen in het Dreeshuis. Het valt niet mee, wonen in een verzorgingshuis, maar ze hadden elkaar, en dan kon je veel aan. De verhuisdozen waren alweer gevuld om naar de Oostpoort gaan. Nu moet Ymkje alleen daarheen. Hoe moeilijk zal dat voor haar zijn. Voor Jan is er nu een ander thuis. Voor hem zijn we blij.

(N. Essen)

Ons bruidspaar: René van Eunen en Diana Glebbeek
Vrijdag 19 augustus 14.00 uur, kerkelijke inzegening van hun huwelijk
in onze kerk.

Geboren: Bernadette de Bakker is degene die met Palm-
pasen de kindernevendienst deed samen met Rebecca Vogler.
Zij berichtte ons het volgende:
*“Op Bevrijdingsdag én Hemelvaartsdag hebben Pieter en ik een
dochter gekregen; Johanna Maria Reina de Groot, en we noemen haar
Josien. We maken het goed en genieten enorm.”*
Bernadette en Pieter, heel hartelijk gefeliciteerd!!

Geboren: Liv Mae Nguyen, 20 april 2016
Ouders: Theo Nguyen en Kim van den Brûle
zusje van Marie Nguyen.

Mijn eigen plekje....

Op vakantie is je zorgen vergeten.
Op vakantie betekent lekker eten.

Vakantie is om van te genieten,
Om heel hard in de lach te schieten.

Om heimwee te hebben naar school en naar huis.
Maar voor mij vooral om mij te laten weten
hoe fijn het eigenlijk is op je eigen
plekje thuis.

*Alle medewerkers van Hofnieuws
wensen u een hele fijne vakantie!*

Het eerstvolgende nummer van Hofnieuws
verschijnt woensdag 31 augustus

HOFNIEUWS

Hofnieuws is het parochieblad van de HH Martelaren van Gorcum, de Heilige Familie en de Christus Koning. Het blad wordt gratis verspreid onder de parochianen en vrienden van de Martelaren, de Heilige Familie en de Christus Koning.

Medewerkers: C. van Loon	redactie
R. Weijens	lay-out
J. Quint	tekenaar
T. Dijks	copyprint
Vrijwilligers	vouw- en netwerk

Kopij en berichten voor HOFNIEUWS stuurt u naar:
Roy Weijens, Pythagorasstraat 101hs
1098 EZ Amsterdam, telefoon 020 – 69 44 375
e-mail: hofnieuwskopij@gmail.com

Secretariaat Hofkerk	Linnaeushof 94	665 38 30
	e-mailadres: secretariaat@hofkerk.nl	
Diaken	C. van Loon, Linnaeushof 94	665 38 30
Pastoraatsgroep	F. de Haas (voorzitter), Berthelotstraat 10	692 99 29
Locatiebestuur	A. Anderegg, Reaumurstraat 36	06-5367 4953
	e-mail: arthur.anderegg@xs4all.nl	
Bestuur Personele Unie	T. Broerse, Galileïplantsoen 22	694 11 83
Bezorging Hofnieuws	mw. M. Veenboer, Tuinbouwstraat 29a	223 26 63
Caritas	N. Essen (secretaris), Anfieldroad 47	693 62 12
Kerkzaken	B. Hilhorst, Kruislaan 132	692 40 81
Koffiebeuk	mw. N. Disch, Galileïplantsoen 23	668 43 28
Dames & Herenkoor	mw. M. Steunenberg, J. Kepplerstraat 17	665 08 64
Kinderkoor	mw. M. Kuijper, Linnaeushof 54	06-2396 4315
Lit. Werkgroep. Mart.	mw. M. Horn, Bantaskine 10, Diemen	0294-7750 32
Meerklank	mw. E. Weijens, Pythagorasstraat 101hs	694 43 75

Voor informatie en het allerlaatste nieuws over de
Martelaren Parochie gaat u naar onze website:
www.hofkerk.amsterdam.nl.

Hier vindt u ook een link naar de site van De Regio.

Hofnieuws verschijnt maandelijks in een oplage van 750 ex.

Bijdragen kosten Hofnieuws: NL95INGB0003158376

t.n.v. Hofnieuws Diemen

LITURGIEKALENDER

zondag 5 juni 10.30 uur	Woord- en Communiedienst C. v. Loon	Meerklank
zondag 12 juni 10.30 uur	H. Eucharistieviering L. Nederstigt	LWM
zondag 19 juni 10.30uur	Woord- en Communiedienst C. v. Loon	Meerklank
zondag 26 juni 10.30 uur	H. Eucharistieviering L. Frendel	Dames- en Herenkoor
zondag 3 juli 10.30 uur	H. Eucharistieviering S. Nebres	LWM <i>Keti koti</i>
zondag 10 juli 10.30 uur	Woord- en Communiedienst C.van Loon	Vakantiekoor
zondag 17 juli 10.30 uur	Woord- en Communiedienst C.v. Loon	Vakantiekoor
zondag 24 juli 10.30 uur	H. Eucharistieviering L. Nederstigt	Vakantiekoor
zondag 31 juli 10.30 uur	Woord- en Communiedienst C.v. Loon Na afloop van de viering Cadeau- Winkel v.d. Wereld "Het Elsengroen"	Vakantiekoor
zondag 7 augustus 10.30 uur	H. Eucharistieviering L. Frendel + A .v. Buuren	Vakantiekoor
zondag 14 augustus 10.30 uur	Woord- en Communiedienst C. v. Loon	Vakantiekoor
zondag 21 augustus 10.30 uur	H. Eucharistieviering Pater Edmund Owusu	Vakantiekoor
zondag 28 augustus 10.30 uur	Woord- en Communiedienst C. v. Loon	Vakantiekoor
zondag 4 september 10.30 uur	H. Eucharistieviering L. Nederstigt	Meerklank

Kerk open voor ochtendgebed: vrijdag: 09.00 uur